

FARNÍ LIST

Římskokatolická farnost Senice na Hané

červenec 2019

Milí farníci,

pokud sledujete dění v naší společnosti, politickou situaci, chování těch, kteří jsou u moci, pak jste možná jako já znechuceni. Bohužel, jsou to také křesťané, kteří svými hlasy při volbách toto všechno umožnili. Neměli bychom být ale ubrblaní a pesimističtí. Poznali jsme Krista, který je silnější než jakékoliv zlo. Je dokonce silnější než smrt, vstal z mrtvých a dává nám naději, že i my z mrtvých vstaneme a budeme žít. Křesťan je tedy člověkem naděje, a tedy optimistou. Jednu modlitbu optimisty vám předkládám, může to být vzor i pro naši osobní modlitbu.

Děkuji za nepořádek, který musím uklidit po návštěvě,

protože to znamená, že mám přátele.

Děkuji za daně, které musím platit,

protože znamenají, že mám práci.

Děkuji za trávník, který musím pokosit, za okna, která je potřeba umývat, za rýny, které volají po vyčištění a údržbě, protože to znamená, že mám dům.

Děkuji za oblečení, které mám trochu těsné,

protože to znamená, že mám co jíst.

Děkuji za stín, který mne stále provází při práci,

protože to znamená, že máme slunce.

Děkuji za neustálé stížnosti na vládu a na politiku,

protože to znamená, že máme svobodu slova.

Děkuji za velký účet za topení,

protože to znamená, že je nám teplo.

Děkuji za paní, která sedí za mnou v kostele a dráždí mne svým děsným zpěvem,

protože to znamená, že slyším.

Děkuji za stohy prádla k vyprání a k vyžehlení,

protože to znamená, že moji milí jsou mi blízko.

Děkuji za budík, který se ozývá ráno co ráno,

protože to znamená, že žiji.

Děkuji za únavu a za bolavé svaly na sklonku dne,

protože to znamená, že jsem mohl být aktivní.

Bratři a sestry, jsme na cestě do Božího království. Při všech problémech a starostech mějme na paměti tento cíl. Za všechno děkujeme a ničím se nenechme znechutit, ani lidskou hloupostí nebo zlobou. Přeji všem pěkné léto, zdraví a šťastný návrat z dovolené!

P. Martin

Hledáme osobnosti naší farnosti

Mladá, skromná, nenápadná, laskavá a milá, takhle ji aspoň vidím já ve svých očích. Eliška Koupilová letos ukončila studium na střední pedagogické škole v Přerově a teď ji čeká vysoká škola. Spolu se svým bratrem Metodějem je už několik let členkou naší schóly. Jezdí na tábory jako vedoucí a chodí na brigádu do DS k Aktiváčkům mezi malé děti.

Eliško, prozradíš nám, co ti pomohlo při rozhodování o tom, co budeš v životě dělat a na jakou školu jít?

Co si pamatuju, tak už jako malá jsem chtěla dělat spoustu věcí. Od známého popeláře až po zdravotní sestřičku, kterou je má máma. Ale postupem času jsem zjistila, že toto vše nebude reálné, a to hlavně proto, že se bojím jehel. A jelikož mám velkou spoustu dobrých vzpomínek z mateřské školy, tak jsem si přála, aby i ostatní děti měly krásné vzpomínky jako já a rozhodla se být učitelkou. Jelikož mě práce s dětmi vždy bavila, tak jsem nastoupila na střední pedagogickou školu v Přerově a teď po prázdninách nastoupím na pedagogickou fakultu v Brně.

Letos v květnu jsi ukončila studium na střední škole, co bude dál?

Protože vím, že s touto školou můžu pracovat „jen“ ve školce, tak jsem se rozhodla nastoupit na Pedagogickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně. A pokud to půjde, mohla bych i učit na prvním stupni.

Chtěla bych se zeptat, myslíš si, že být křesťanem v dnešním světě je pro lidi zbytečné nebo zatěžující?

Toto není lehká otázka, protože každý to má jinak a zvláště v dnešní době, kdy člověku už nestačí pouze věřit, ale potřebujeme důkazy, na které si můžeme šáhnout, vidět, anebo aby to potvrdila nějaká studie. Když člověk nevěří a chodí do kostela jen z principu, tak možná to pro tohoto křesťana zbytečné je.

Musím na tebe prozradit, že jezdíš i na tábory jako vedoucí a že tuto aktivitu děláš dobrovolně. Jak ses k této činnosti dostala?

Když jsem začala chodit do školy, tak moje máma a teta s otcem Ševčíkem chtěli, aby děti z kostela mohli trávit někde svůj volný čas o prázdninách a založili tábor pro děti v Protivanově. A zatím to funguje dál, i když prošel pár změnami. A tento tábor se tak nějak předává z generace na generaci. Ti, co jezdili jako malé děti, jsou teď vedoucí, a tak jsem se k tomu dostala i já a tábor se pro mě stal mou druhou rodinou.

Jaké máš další koníčky, nebo co ráda děláš ve svém volném čase?

V podstatě cokoliv, nemám nějaký koníček, kterému bych se věnovala na 100 %. Ráda zkouším nové věci a snažím se překonávat své strachy.

Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Ano. Díky své škole jsem se mohla hudbě celkem věnovat. Ale i tak, hrát je jedna věc, ale umět na nástroj druhá. Ráda hraju na klavír, flétnu, kytaru nebo ukulele. Ale žádný profesionál nejsem.

Ve farnosti se angažuješ a pomáháš třeba na Noci kostelů a taky tím, že chodíš do schóly? Jak dlouho už tam chodíš?

Přesně to nevím, je to už tak dlouho, že si ani nevzpomínám. Ale víc jak 10 let to bude.

A na závěr nám prozrad', jaký je tvůj největší sen a přání?

Můj sen je žít naplno, nesesedět zavřená doma žijící stereotypní život, ale užívat si ho. Cestování, adrenalinové sporty, poznávat nové lidi i místa a něco se o tom životě naučit. A jelikož se přání nemají říkat nahlas, tak alespoň něco si nechám pro sebe.

Eliško, děkuji ti za rozhovor a přeji ti, aby se ti splnila tvá přání, abys byla zdravá a šťastná.

Vendula Koupilová

Josef a jeho bratři

Jakob měl dvanáct synů, ale jenom dva byli syny jeho nejmilovanější manželky Ráchel. Staršího z těch dvou, Josefa, miloval Jákob nade všechny děti, ale bezmála stejně miloval i mladšího, Benjaminá.

Josefovi už bylo sedmnáct let a nenávisť jeho bratří k němu byla čím dál větší. Žárlili, protože jej otec tolik miloval. Jejich hněv ještě vzrostl, když jim Josef ukázal, jakou mu Jákob daroval suknicí. Byla pestře tkaná a měla rukávy, jaké nosívají kníždžata. Jednou měl Josef sen a ráno jej vyprávěl svým bratrům: „Vážeme všichni venku v polích snopy a můj snop povstal a zůstal stát, zatímco ty vaše se shromáždily kolem mého a klaněly se mu.“ „Snad si nemyslíš, že se jednoho dne staneš králem a budeš nad námi panovat?“ vykřikli jeho bratři a nenáviděli ho ještě víc. Josef pak měl ještě jiný sen a ten vyprávěl otcí i bratrům. „Ve snu se mi klanělo slunce, měsíc a jedenáct hvězd,“ řekl. To se pak na něho i otec rozhněval: „Co jsi to měl za sen? Že my všichni, já a tvoje matka a tvoji bratři, se před tebou musíme sklánět jako před nějakým králem?“

Otec na ten sen nepřestával myslet. Jednoho dne pásli bratři otcovy ovce na pláních a Jákob poslal Josefa, aby je vyhledal a přišel mu pak povědět, zda je všechno v pořádku. Josef se za nimi vydal a potkal nějakého muže, který mu řekl, kde se jejich stáda pasou. Bratři viděli Josefa zdaleka, poznali ho podle šatů. „Hleďme, přichází mistr snů. Teď máme možnost ho zabít. Jsme sami a nikdo se nikdy nic nedoví. Jeho tělo hodíme do této vodní nádrže a řekneme, že ho sežrala divá zvěř.“ Ale nejstarší Rúben se nad Josefem slitoval a přemluvil ostatní, aby jeho život ušetřili. Místo toho se domluvili, že ho zbijí a hodí do prázdné cisterny v naději, že zemře vysílením. Rúben se však chtěl vrátit a Josefa zachránit.

Josef přišel k bratrům s nadějí, že ho přivítají. Ti se však na něj vrhli a surově ho seřezali. Potom z něj strhli suknicí a hodili ho do nedaleké nádrže. Pak usedli, aby se najedli. V dálce zahlédli karavanu vezoucí dolů do Egypta vzácné koření a dostali nápad. „Proč bratra raději neprodat kupcům, než ho nechat zajít v této cisterně?“ A tak Josefa z nádrže vytáhli a prodali ho kupcům za dvacet stříbrných. Ti ho odvedli s sebou do Egypta a tam ho prodali do otroctví. Rúben se vrátil k cisterně, aby Josefa vysvobodil, ale viděl, že je prázdná. „Ten hoch tam není!“ zvolal v zoufalství. „Jak ho teď zavedu zpět k otcí?“ A v zármutku roztrhl svůj šat. Ostatní zatím porazili kozla a v jeho krvi namočili Josefovou suknicí. Pak ji roztrhali na kusy, jako by ji rozsápala divá zvěř, a donesli ji otcí. „Hle, co jsme nelezli!“ volali, „poznáváš ji? Není to Josefova suknicí?“

„Ba, je,“ odpověděl Jákob smutně. „Je to Josefův šat. Napadla ho divá zvěř a rozsápala.“ Zaplakal a roztrhl své roucho pro syna, jehož tolik miloval. „Josefovou smrt budu oplakávat, co živ budu,“ naříkal.

Petra Obšelová

Homilie papeže Františka z domu sv. Marty

Hříchem se stárne, Duch svatý omlazuje

Třebaže život není karneval a přináší mnohé těžkosti, vždycky je lze překonat v každodenním dialogu s Duchem svatým.

Evangelium (Jan 16,5-11) prezentuje Ježíše, jak těší apoštoly zarmoucené jeho oznámením, že odchází k Otci. Pán je utěšuje pravdou, když jim říká, že je pro ně dobré, aby odešel, protože jim tak posle Ducha svatého, Přímluvce. Tento zármutek není křesťanský, a proto ho Ježíš apoštolům vytýká. Papež pokračoval s odkazem na vstupní modlitbu liturgie: „Prosili jsme Pána, aby nás obnovil trvalou velikonoční radostí. Tady vstupuje na scénu Duch svatý, který omlazuje.“

„Přímluvcem označuje toho, kdo je mi po boku, aby mne podporoval a těšil, a tak abych nepadl, nýbrž šel dál a uchoval si mladost Ducha. Křesťan je vždycky mladý. A když začne srdce křesťana stárnout, začíná se umenšovat jeho křesťanské povolání. Buď jsi mladý srdcem, duší, anebo nejsi plně křesťanem.“

Duch svatý uschopňuje k nesení kříže, jak podává dnešní úryvek ze Skutků apoštolů (Sk 16,22-34) o

Pavlovi a Sílovi, kteří ve vězení plní radosti, zpívali chvalozpěvy Bohu.

„Toto je mladost. Mládí ti vždycky umožňuje vidět naději. Aby však člověk byl takto mladý, je zapotřebí, aby vedl každodenní dialog s Duchem svatým, který je nám stále po boku! Tento velký dar nám Ježíš zanechal jako oporu, která ti umožňuje jít dál.“

Třebaže jsme hříšníci, Duch nám umožňuje litovat a hledět vpřed. Mluv s Duchem svatým, který tě podporuje a omlazuje. Hřešením se stárne. Stárne duše, stárne všechno. Nikdy však netřeba pohanskému smutku podléhat. V životě přicházejí těžkosti, ale Duch nám je pomáhá překonat, včetně mučednictví.

„Prosme Pána, abychom neztráceli tuto obnovenou mladost a nestali se penzionovanými křesťany, kteří ztratili radost a nenechají se dál vést. Křesťan nikdy neodchází do penze, křesťan žije, protože je mladý, když je pravým křesťanem.“

Kázal papež František při ranní mši v kapli Domu sv. Marty.

manželé Štefanovi

Zajímavosti z farnosti a nejen to

Noc kostelů v naší farnosti

Naše farnost se po roční pauze opět zapojila do Noci kostelů. Do letošního 10. ročníku bylo přihlášeno 1640 kostelů a modliteben. Pro všechny návštěvníky bylo připraveno celkem 7839 programů. Hlavním mottem Noci kostelů byl verš 30,29 z knihy proroka Izajáše: „Dáte se do zpěvu jako v tu NOC, kdy se zasvěcuje svátek.“ Proto se také celý program Noci kostelů nesl v duchu slavení svátků a slavností v našem životě, v duchu zpěvu a hudby, která nás provází celým životem, a hudby v liturgii. Dopolední program byl již tradičně věnovaný dětem z celého 1. stupně naší základní školy. Přes 100 dětí přišlo v doprovodu svých učitelek, aby se dozvěděly něco zajímavého o historii hudby a její významu v životě každého z nás. Děti měly možnost se podívat na varhany a dozvědět se něco víc o tom, co je to hrací stůl, varhanní skříň, traktu-

ra, vzdušnice anebo se přesvědčit na vlastní oči o tom, že jedním z nástrojů, ze kterých pochází varhany, jsou dudy. Na faře si zase děti vyzkoušely svoji šikovnost při luštění hádanek a kvízů a při výrobě vlastního houslového klíče. Nakonec jsme všechny děti naučili jednoduchý hudební doprovod s použitím obyčejných plastových kelímků. A myslím si, že právě tato část dopoledního programu se dětem líbila ze všeho nejvíc.

Po krátké pauze se náš kostel a fara otevřely všem návštěvníkům v bohatém programu, který začínal komentovanými prohlídkami věže kostela. Nádherné počasí dalo možnost se podívat z ptačí perspektivy nejen na naši obec, ale také na celou krásnou Hanou. Po mši svaté se na faře otevřela „Farní kavárnička s ochutnávkou mešních vín“. V příjemném prostředí farního sálu a při šálku dobré kávy bylo možné ochutnat nejrůznější druhy meš-

ních vín ze tří evropských států. Lahodné, sladké a sluncem prozářené červené mešní víno z Itálie si získalo oblibu snad u všech. Vynikající byla ale i aromatická vína zlatavé barvy vyráběná v Tokajské oblasti Maďarska anebo ze sousedního Slovenska. Mešní víno je společně s hostiemi důležitou a neoddelitelnou součástí Eucharistie. Proto byla část sálu věnována krátké prezentaci významu Eucharistie a výrobě hostií, které bylo možné také ochutnat.

Podvečer Noci kostelů patřil pásmu pro všechny generace s názvem „Cesta životem“. Křesťanské svátosti a obřady doprovází člověka při všech zásadních okamžicích jeho života. Dotýkají se tak chvíle narození, uvedení do dospělosti, aspektů viny a odpuštění, chvíle slavení hostiny, ale i nemoci, utrpení a smrti. Svátosti doprovází člověka také při životních krocích, jako je např. trvalé spojení života s druhým člověkem nebo kněžské svěcení. Za doprovodu tematických textů a zpěvů

žalmů jsme se tak společně prošli životem a všemi 7 svátostmi.

Kdo s námi vydržel až do nočních hodin, myslím si, že opravdu nelitoval. Na farní zahradě pod hvězdným nebem a s horkým čajem jsme někteří z nás úplně zapomněli na svět kolem sebe. Vy všichni, kteří jste film *Chatrč* viděli, mi možná dáte za pravdu, že může být prvním krokem k zamyšlení, porozumění a především k odpuštění. Protože Bůh je Láska a touží po vztahu s každým z nás. Nezáleží vůbec na tom, kolik je nám let, kolik jsme toho v životě dokázali nebo naopak kolik jsme toho v životě pokazili. Bůh je Láska a odpuštění. Bůh nám odpustí každou špatnost a každý náš hřích. Neměli bychom i my, a právě my, dokázat odpustit každému, kdo nám v životě ublížil?

Dominika Doláková st.

Misie

Misie, aneb být misionářem, to chce odvahy

V úvodním článku této rubriky jsem se vám snažila přiblížit téma misí a osvětlit vám, kdo takového misionáře vůbec představuje, a že malým misionářem může být každý z nás.

V následujících listech se dočtete o několika misionářích a o jejich životech. Snad v nich najdete i něco, co vás bude zajímat a vést tou správnou cestou.

Dnes se zaměříme na absolventa teologické fakulty v Olomouci, Romana Musila, jenž je knězem a misionářem z řádu Oblátů Neposkvrněné Panny Marie. Tento řád působí především na místech, kde chybí kněží. Součástí oblátské rodiny jsou také společenství mladých.

Roman Musil působí již od roku 2002 na Haiti, ve farnosti Baie de Henne na severu země. V této oblasti rozvíjí různé projekty, na kterých spolupracuje s Arcidiecézní charitou v Olomouci. Jedním z nich je například projekt Adopce na dálku, do něhož se

zapojila i naše farnost. A tak i díky Vám všem, může dívka jménem Souvenie Inosias studovat.

Tento kněz byl v roce 2005 unesen v Port-au-Prince, když jel vyzvednout zásilku z Moravy na Haiti. Ve chvíli, kdy únosci zjistili, že se jedná o kněze, propustili jej za necelých sto tisíc korun českých.

V rámci Celostátního setkání mládeže v roce 2007 spolupracoval na benefičním koncertu americké křesťanské zpěvačky Rebecy St. James, jehož výtěžek putoval na pomoc Haiti.

Jeho práce je dokonce zdokumentována díky České televizi a filmaři Martinu Strouhalovi, jedná se o dílo Česká škola na Haiti a také Z Jeseníků na Haiti od režiséra Marcela Petrova.

Mimo to se objevil také v pořadu Marka Ebena, Na plovárně.

To je ode mě vše, doufám, že se vám články tohoto typu budou alespoň z poloviny líbit tak, jako moje předešlá rubrika.

Ludmila Štafová ml.

Cesta životem

Milí čtenáři, letos se opět naše farnost zapojila do celostátní akce „Noc Kostelů“ a připravila pro návštěvníky pestrý program. Chtěli bychom se s vámi, co jste nemohli přijít na pásmo „CESTA ŽIVOTEM aneb sedm svátostí na cestě s Ježíšem“ se touto cestou podělit o pár myšlenek, které tam zazněly.

KŘEST

„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Od této chvíle jsi můj. Zcela a bezvýhradně. NAVĚKY. Stáváš se mým dítětem. Liji na tebe vodu na znamení, že mi patříš. Zdroj této vody nikdy nevyhasne, je bezedný. Chci, aby ses koupal v této vodě úplně celý, po celý život. Abys přicházel ke zdroji živé vody se svými trápeními, bolestmi, nemocemi, se vším, co jsi a co máš. Já omyji tvé rány a naplním tě pokojem.

EUCCHARISTIE

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“

Jsi můj. Nikdy se tě nezřeknu, nikdy tě neopustím. Dávám ti za pokrm své tělo a svoji krev, skrze které jsme spojeni v jedno společenství. Chci, abys přicházel často a sytil se mým tělem a mojí krví, abys mě celého přijal do svého srdce a do svého života.

BIŘMOVÁNÍ

„Dám vám nové srdce, vložím do vás ducha, kamenné srdce odejmu z vašeho těla a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete následovat mé zákony, zachovávat má přikázání a je plnit. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vašim Bohem.“

Jsi můj. Miluji tě. A chci ještě pevněji zpečetit naše společenství a jednotu. Dávám ti proto dary mého Ducha. Chci, abys ke mně přicházel a čerpal u mě lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost, sebeovládání. To všechno ti nabízím a nečekám nic nazpět. To všechno je ti k dispozici, abys vytrval na cestě životem a na cestě za mnou do Božího království.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Jsi můj. Patříš mi celý, i se svými nedostatky, slabostmi, hříchy a pády. Chci, abys věděl, že jen u mě nalezeš odpuštění a pokoj. Není hřích, který bych ti nedokázal odpustit. Není provinění, pro které bych neměl pochopení. Přicházej ke mně často, aby sis obmyl šaty poskvřněné hříchem, a já ti obléknu nový čistý oděv a zahrnu tě odpuštěním a láskou.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla!“ „Ať mu ženou se nazývá, vždyť z muže byla vzata. Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“

Jsi stále můj a já jsem stále s tebou. Přesto chci, aby tvá láska rostla i mezi lidmi, jsi totiž povoláný k lásce. Daruji ti manžela, manželku, abyste rostli ve vzájemné lásce, porozumění, obětování a byli jeden pro druhého posilou a oporou. Pokud budete společně přicházet ke mně, nikdy nedopustím, aby Vaše láska vyprahla.

SVÁTOST KNĚŽSTVÍ

„Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy.“

Jsi můj. Miluji tě a jsem stále s Tebou. Patříš do církve, která je mým tělem. V této církvi nikdy nejsi sám, já jsem uprostřed církevního společenství bratrů a sester a jsou tu také mí věrní služebníci, kterým uděluji zvláštní poslání v církvi – jsou to kněží. Buď jim vždy oporou a neboj se k nim přicházet se svým trápením a se svými bolestmi. Já promlouvám skrze ně při mši svaté a při svátostech. Povolal jsem si je, aby mi věrně a svatě sloužili.

POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

„Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba (spojená) s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.“

Jsi můj od narození až po smrt. A nejen to. Jsi můj také po smrti, po celou věčnost. Má láska k tobě nezná hranic. Chci ti být posilou také v době tvé nemoci a tvého stáří, chci tě posilnit a naplnit pokojem. Chci, abys v těžkých chvílích nemoci a smrti nebyl sám, proto ti nabízím posilu – svátostné pomazání, abys mohl spolu se mnou nést trpělivě své utrpení a obětovat je za spásu druhých.

Markéta Houdková

Okénko do rodiny

Uf, tak jsme se dočkali. Nebo alespoň naše ratolesti školou povinné. Prázdniny...čas dovolených, návštěv a snad i odpočinku. Někdo z domova odjíždí za krásami tuzemsku i zahraničí a někdo se ze světa vrací zpět do naší krásné zemičky v samotném srdci Evropy, do rodného kraje, vesnice, domu. Prázdniny nabízejí nejen krásné počasí, ale také je to čas, kdy celá rodina konečně může strávit intenzivně pospolu více času. Pro někoho je časem odpočinku pobyt někde na horách, u moře, nebo pod stanem. Pro někoho je to možná relaxace na zahradě, zpracovávání letních plodů, aby v zimě bylo co mlsat. Jiní naopak využívají letních prázdnin k přestavbám a pracím na domečku. Nejen na dovolené a po návštěvách, ale také ve společné pravidelné modlitbě se setkáváme i o prázdninách. Ať už je to křesťanský dětský tábor, poutní mše v

našem kostele nebo večerní adorace mladých. Nezapomínat na Boha ani v čase dovolených, to může být pro někoho těžším úkolem, než se zprvu zdálo. Ať už cestujeme někam, nebo prostě jen hledáme cestu a směr ve vlastním životě, neztrácejme víru v Boha a jeho pomoc ve chvílích, kdy je nám těžko a máme pocit, že už dál nemůžeme. Ne vždy hned dokážeme číst mezi řádky našeho života. Mnohdy netušíme, jaké těžkosti a radosti nás ještě čekají, ale s Vírou, Nadějí a Láskou dojdeme v životě nejdál. Neopomínejme víru, když jsme na dovolené s rodinou. Děti nás bedlivě sledují, i když jsme přesvědčeni mnohdy o opaku.

Vždyť i cesta může být naším cílem...

Anna Jahodová

Doporučujeme

Hovory s Bohem

V tomto čísle Farního listu bych Vám ráda doporučila film s názvem "Hovory s Bohem". Tento film vznikl na základě velmi populární autobiografické knihy Neala Donalda Walsche se stejnojmenným názvem. Pojednává o tom, jak se k těmto rozhovorům dostal. Film začíná havárií, při které se

Neale vážně zraní, přijde o svou práci a padne na úplné dno. Ze dne na den se stává bezdomovcem a musí se znovu postavit na nohy. Začíná se ptát, proč se to všechno děje a postupně dostává na své otázky i odpovědi. Film je natočen podle skutečné události a je o hledání smyslu života.

Markéta Houdková

Liturgický slovníček

PRESBYTÁŘ

Nejvýznamnějším prostorem každého kostela je presbytář (kněžiště). Je vždy vyvýšen či zviditelněn, aby bylo zřejmé jeho oddělení od chrámové lodi. V něm se nachází několik důležitých míst:

OBĚTNÍ STŮL

Obětní stůl je středem celého chrámu, je místem, na kterém je sloužena eucharistická oběť a kolem něhož se shromažďují věřící. Při mši svaté na něj přichází živý Kristus pod způsobou chleba a vína, a proto je třeba při průchodu kolem oltáře vzdát úctu – věřící úklonou a kněz na začátku a na konci mše svaté políbením. Obětní stůl, v němž bývají uloženy ostatky patrona kostela nebo jiného světce, je pokryt bílou plachtou a během mše svaté jsou na něm nebo v jeho blízkosti umístěny svíce a kříž připomínající Kristovu oběť. Ve starším kostele bývá kromě obětního stolu také starý hlavní oltář v čele kostela a boční oltáře pevně umístěné ke zdi. Na nich se eucharistie obvykle neslouží.

SEDES

Sedes (sedadlo) pro kněze je umístěno v blízkosti obětního stolu. Odtud vede kněz společnou modlitbu, bohoslužbu slova atd.

AMBON

Ambon je místo, odkud se čte Boží slovo. Kněz z tohoto místa také pronáší promluvu (homilii) a mohou se zde číst přímluvy.

SVATOSTÁNEK

Svatostánek k uchování Nejsvětější svátosti, tj. živého Krista pod způsobou chleba, je na zvlášť významném místě kostela, dobře viditelném, vkusně upraveném a vhodném k modlitbě. Může být na starém oltáři, který se neuzívá k celebrování. Někdy (v katedrálách vždycky) je svatostánek umístěn ve zvláštní kapli. Přecházíme-li kolem svatostánku, v jehož blízkosti svítí na znamení Ježíšovy přítomnosti červené světlo (věčné světlo), vyjádříme svou úctu pokleknutím.

ABAK

Abak je malý stolek, na kterém jsou připraveny věci, které se používají při liturgii. V presbytáři bývají také umístěna sedadla pro ministranty a další.

Josef Coufal

Recepty našich hospodyň

Ananasové řezy

Těsto: 2 vejce, 1 hrnek pískového cukru, 2 hrnky polohrubé mouky, ½ prášku do pečiva, 1 hrnek nasekaných ořechů, 1 celý ananasový kompot (rozmixovat nebo nadrobno pokrájet, včetně šťávy)

Krém: 1 máslo, 1 tvaroh, 1 vanilkový cukr, 3 lžice cukru moučka

Všechny suroviny na těsto rozmícháme vařečkou, vylijeme na plech a pečeme na 160 °C asi 20 minut. Po upečení necháme vychladnout. Připravíme si krém. Vyšleháme máslo s cukrem, přidáme tvaroh a opět vyšleháme. Připravený krém rozetřeme na upečený korpus. Posypeme kakaem nebo na povrch nastrouháme čokoládu.

Ludmila Štefanová

Dětem

Milé děti,

Světice Maří Magdaléna je pro naši farnost velice důležitá. Zkuste zjistit, proč drží v rukách nádobku a co v ní může být. Najdete to v Bibli nebo životopisech svatých nebo vám o tom povědí rodiče.

Za odměnu si pak můžete vybarvit obrázek.

Štěpánka Štefanová

Pro chytré hlavy

Myslím si, že neexistuje více neoblíbená část roku, ale paradoxně se na ni vlastně všichni i nejvíce těší, než je konec školního roku. Učitelé z ničeho nic začínají domlouvav všechny pololetní písemky ideálně ve stejný týden, ne-li den. Pokud k tomu všemu ještě máme nějakou známku na hraně, dokáže se konec školního roku proměnit v docela náročný „finish“. Proto vám přeji hodně štěstí a dobrou paměť, abychom všechno zvládli levou zadní. Pokud si ale chceš odpočinout od učení anebo už máš všechno hotové, zkus vyřešit následující problém a trochu při tom potrápit svůj mozek.

Máš dvě nádoby a neomezené množství vody. Menší z nádob má objem 3 litry, ta větší 5 litrů. Tvým úkolem je naplnit 5-ti litrovou nádobu 4 litry vody. Je to vůbec možné? Jestli ano, kolik existuje řešení?

P.S.: Pokud si nejsi jistý svojí odpovědí, zkus mrknout na Google.

Metoděj Koupil

Pozvánky

Katolická charismatická konference 2019

výstaviště Brno, 10. 7. - 14. 7. 2019

Patrocinium (Hody)

kostel Senice na Hané, neděle 21. 7. 2019 v 9:30

Pout' Cholina

Cholina, neděle 18. 8. 2019 v 10:00 (pontifikální mše sv.)

v 15:00 novokněz P. Jan Faltýnek

Hody Senička

kaple Senička, pondělí 26. 8. 2019 v 8:00

Adorační den

kostel Senice na Hané, pondělí 26. 8. 2019, 9:30 – 18:00

Festival UNITED 2019 (křesťanský hudební festival)

Vsetín, 22. 8. - 24. 8. 2019 sobota 13. 4. 2019, 14:00 - 15:30

FARNÍ LIST vydává Římskokatolická farnost Senice na Hané, nám. Míru 79, 783 45 Senice na Hané, IČ: 48770850, nákladem 80 výtisků.

Redakční rada: Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal

Kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz, farní web www.farnost-senice.cz